

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M. V.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. I. G., advokátom v P., proti odporcovi **K.**, so sídlom R., zastúpenému JUDr. M. F., advokátom v B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu **Z.**, so sídlom v S., IČO: X., zastúpeného JUDr. D. R., advokátom v B., o **zaplatenie 45 641,64 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 13 C 1/2005, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. februára 2012 sp. zn. 11 Co 38/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica (súd prvého stupňa) uznesením z 2. decembra 2010 č.k. 13 C 1/2005-331 pripustil, aby do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník vstúpila spoločnosť Z. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 83 ods. 1, 2, 3 a 4 O.s.p., keď v súlade s názorom Krajského súdu v Trnave pripustil vstup spoločnosti Z. do konania ako vedľajšieho účastníka, nakoľko má opodstatnený právny záujem na výsledku konania, pretože v prípade úspechu navrhovateľa by bolo právne postavenie spoločnosti ako postupcu spornej pohľadávky značne ovplyvnené.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas odvolanie, domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a návrhu na pripustenie vedľajšieho účastníka nevyhovieť.

Krajský súd v Trnave uznesením z 13. februára 2012 sp. zn. 11 Co 38/2011 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšie účastníctvo Z. v konaní na strane odporcu označil za prípustné. Odvolací súd poukázal na rozdiel medzi rozhodovaním v prípade vedľajšieho a hlavného účastníctva. Kým u tzv. hlavného účastníka súd pripúšťa vstup a takáto osoba sa účastníkom so všetkými právami a povinnosťami stáva až pozitívnym rozhodnutím súdu, vedľajší účastník vstupuje do konania sám a už od momentu oznámenia jeho vstupu disponuje aj právami a povinnosťami účastníka a k zmene v tomto smere môže dôjsť len negatívnym rozhodnutím o prípustnosti vedľajšieho účastníctva. Rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil len vzhľadom na jeho nesprávnu formuláciu.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním, v ktorom žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z obsahu spisu je zrejmé, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené navrhovateľovi 28. februára 2012 (utorok), vedľajšiemu účastníkovi 27. februára 2012 a odporcovi 28. februára 2012. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 28. februára 2012 (utorok). Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok plynutia jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., pripadol koniec tejto lehoty na 28. marca 2012 (streda). Navrhovateľ podal dovolanie 29. marca 2012, teda po uplynutí lehoty. Zo spisu nevyplývajú žiadne také okolnosti, pre ktoré by mala byť otázka včasnosti podaného dovolania posúdená inak.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

Úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal, z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1, 2 O.s.p.), navyše im ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová